

Sygn. akt: IV RC 807/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Kursa

Protokolant: Aldona Maciończyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2018r. w R.

sprawy z **powództwa małoletniej O. K. działającej przez matkę M. D.**

przeciwko K. K.

o podwyższenie alimentów

- 1) zasądza od pozwanego K. K. na rzecz małoletniej powódki O. K. alimenty w kwocie po 700zł (siedemset złotych) miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniej powódki M. D. do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 30 listopada 2017r., a to w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 22 października 2010r. w sprawie I 1 RC 1892/09 po 500zł;
- 2) oddala powództwo w pozostałej części;
- 3) wzajemnie znosi koszty zastępstwa adwokackiego;
- 4) odstępuje od obciążania pozwanego kosztami postępowania;
- 5) nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akta IV RC 807/17

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka O. K., działająca przez matkę M. D. domagała się od pozwanego K. K. podwyższenia alimentów z kwoty po 500 zł ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 22 października 2010 roku w sprawie o sygn. akt II RC 1892/09 do kwoty po 1200 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu żądania, matka małoletniej podała, że kwota alimentów jest obecnie niewystarczająca, aby zaspokoić usprawiedliwione potrzeby dziecka, które aktualnie ocenia na 1855 zł. Matka małoletniej wskazała, że pracuje i zarabia 2300 zł miesięcznie, na koszty swojego utrzymania przeznacza około 1200 zł miesięcznie i sama nie jest w stanie sprostać potrzebom materialnym córki. (k. 3-5)

Pozwany K. K., w odpowiedzi na pozew, wniósł o oddalenie powództwa w całości, zarzucając, że matka małoletniej znacząco zawyżyła koszty utrzymania dziecka, a jego dochody uzyskiwane z działalności gospodarczej nie pozwalają na podwyższenie alimentów. Pozwany wskazał także, że opiekuje się chorą matką, którą wspiera finansowo, nadto, poza

alimentami, finansuje dodatkowo koszty związane z potrzebami dziecka, kupuje córce odzież, obuwie, kupił laptop, tablet i odtwarzacz mp4. (k. 38-45)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Małoletnia O. K. urodziła się (...) w Z. jako córka M. D. i pozwanego. Na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie z 22 października 2010 roku, w sprawie o sygn. akt I1 RC 1892/09, małżeństwo rodziców małoletniej uprawnionej rozwiązano przez rozwód. Kosztami utrzymania i wychowania małoletniej obciążono oboje rodziców, zasądając od pozwanego na rzecz małoletniej alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie.

W tym czasie matka małoletniej powódki miała 29 lat, prowadziła działalność gospodarczą – doradztwo finansowe, osiągając dochód w wysokości 2000 zł miesięcznie. W grudniu 2009 roku wyprowadziła się od pozwanego.

Pozwany miał 33 lata, wykształcenie w zawodzie mechanika samochodowego, prowadził działalność gospodarczą w postaci handlu na targowisku odzieżą dżinsową, jego dochody wynosiły 2000-2500 zł miesięcznie.

Małoletnia O. miała wówczas 4 lata i uczęszczała do przedszkola.

(dowód: akta Sądu Okręgowego w Częstochowie I1 RC 1892/09 k.4, 15, 49 ,51)

Obecnie matka małoletniej ma 37 lat, pracuje od 13 lutego 2018 roku jako przedstawiciel handlowy, jej wynagrodzenie wynosi 2500 zł miesięcznie. Ma do dyspozycji służbowy samochód dostawczy, dwuosobowy marki C. (...). W marcu 2018 roku matka małoletniej sprzedała swój samochód marki A. R. za 3800 zł. M. D. mieszka z córką i z konkubentem P. P. w wynajmowanym domu w R.. Konkubent matki małoletniej pracuje na stanowisku kierowniczym, jednak wysokość jego zarobków nie jest jej znana. P. P. ma na utrzymaniu dwoje dzieci. Koszty utrzymania domu matka małoletniej ponosi po połowie z konkubentem, czynsz wynosi 1518 zł miesięcznie, opłata za prąd - 150 zł miesięcznie, za wodę – 120 zł miesięcznie, za telefon i Internet – 120 zł miesięcznie, ogrzewanie kosztuje 200 zł miesięcznie.

Aktualnie małoletnia powódka ma 13 lat, uczęszcza do VI klasy szkoły podstawowej. Koszty utrzymania małoletniej wzrosły i kształtują się obecnie na poziomie około 1860 zł miesięcznie. Na kwotę tę, oprócz kosztów utrzymania mieszkania przypadających na dziecko, składa się: wyżywienie w kwocie 450 zł, obiady w szkole – 70 zł, zajęcia taneczne - 109 zł, stroje i wyjazdy związane z tymi zajęciami - 100 zł, korepetycje z matematyki - 50 zł za godzinę (dwie godziny w miesiącu), odzież - 150 zł, kieszonkowe i rozrywka – 100 zł, okulary – 50 zł, tj. 589 zł rocznie, wycieczki szkolne - 33 zł, tj. 400 zł rocznie. Na wyjazdy taneczne małoletniej są potrzebne specjalne stroje, na które zbierane są składki, ostatnio w kwocie 100 zł. Turnieje taneczne są organizowane dwa razy do roku.

Od około roku pozwany kupuje córce różne rzeczy, wcześniej się to zdarzało sporadycznie, z okazji I Komunii Świętej małoletnia dostała od ojca laptop. Pozwany dołożył się do zakupu kurtki dla córki i uczestniczy w kosztach leczenia małoletniej, ponosi też koszty doładowania telefonu córki. Kontakty pozwanego z dzieckiem odbywają się regularnie zgodnie z ugodą zawartą pomiędzy rodzicami.

Matka małoletniej nie proponowała dobrowolnego podwyższenia alimentów, ponieważ kiedy wcześniej prosiła o wsparcie w kosztach okularów córki czy wkładek ortopedycznych spotkała się z odmową. Pozwany nie uczestniczył w kosztach zielonych lekcji córki, które wynosiły ponad 1000 zł.

Zdaniem matki małoletniej, pozwany, wbrew informacjom zamieszczonym w odpowiedzi na pozew, cały czas świadczył pracę, ponieważ miał środki na zagraniczne podróże i kupno samochodu.

(dowód: zeznania matki małoletniej powódki k. 204v-205v, umowa najmu okazjonalnego k. 9-10, rachunki, faktury i przelewy k. 11-14, 18, 20-22, umowa z zespołem szkolno -przedszkolnym k. 17)

Pozwany ma aktualnie 41 lat, od maja 2017 roku podjął prowadzenie działalności gospodarczej - prowadzi stoisko handlowe na targowisku w Z., uzyskując dochód średnio miesięcznie w kwocie 1600 zł. W okresie od 2010 do 2017

roku był zarejestrowany jako bezrobotny, utrzymując się w tym czasie z prac dorywczych i pomocy rodziców, zarabiał wtedy 500 – 1000 zł miesięcznie. Od 2015 roku starał się o dofinansowanie działalności gospodarczej. Nigdy nie pracował w wyuczonym zawodzie mechanika samochodowego. Pozwany mieszka sam we własnym mieszkaniu w Z., w którym mieszkał podczas sprawy rozwodowej. Czynnosc wynosi 525 zł, opłata za prąd -65 zł, za gaz – 75 zł, za Internet – 50 zł. K. K. choruje na nadciśnienie tętnicze i chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa odcinka lędźwiowego. Koszty leczenia wynoszą do 150 zł miesięcznie. Pozwany kupił w 2013 roku samochód marki S. (...) z 2009 roku za środki, które zostały mu po podziale majątku i częściowo za pożyczone pieniądze od znajomej w wysokości 10.000 zł, część tej kwoty już zwrócił. Samochód jest mu potrzebny do prowadzenia działalności gospodarczej, ubezpieczenie OC wynosi 480 zł rocznie.

Zaraz po rozwodzie pozwany kupował dziecku różne rzeczy, jak: odzież, obuwie, zabawki, zestawy podręczników do klas początkowych, rolki. Teraz małaletnia dostaje od niego okazjonalnie książki i odzież. Małaletnia przebywa u ojca co dwa tygodnie, pozwany przekazuje jej wówczas kwotę rzędu 20 zł. Doładowuje też telefon córce co trzy miesiące w kwocie 50 zł. Pozwany przyjeżdża po córkę i ją odwozi do R. dwa razy w miesiącu, pokonuje wówczas odległość 110 km w jedną stronę, co miesięcznie stanowi 880 km. Na te dojazdy przeznaczają od 270 do 400 zł miesięcznie. Pozwany, jeżeli są ku temu możliwości finansowe i okazja, zabiera córkę na mecze reprezentacji Polski, na mecze siatkówki, do okolicznych ośrodków wypoczynkowych, także za granicą - na kąpieliska, zwiedzają zamki. Pozwany zabiera małaletnią też do galerii handlowych na zakupy i do kina. Pozwany wyjeżdża z dzieckiem także na dalsze wyjazdy zagraniczne, które są organizowane z rocznym wyprzedzeniem i ich koszt nie jest wysoki.

Pozwany opiekuje się matką, która choruje na nowotwór i wymaga całodobowej opieki. Matka pozwanego otrzymuje emeryturę w wysokości 880 zł miesięcznie, z tej kwoty nie jest jednak w stanie zapewnić sobie wszystkich środków medycznych, po pokryciu kosztów utrzymania domu i kosztów leczenia. Ojciec pozwanego ma emeryturę w wysokości 1200 zł. Aktualnie przyznany został zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 220 zł. Na poczet środków medycznych dla matki, wizyt u lekarzy i lekarstw pozwany przeznaczają od 100 do 250 zł miesięcznie. Opieka nad matką zajmuje mu 2 do 3 godzin na dobę, więcej czasu przy matce spędza siostra pozwanego.

Małaletnia przebywa u pozwanego od 100-130 dni rocznie, w tym miesiąc wakacji, który pozwany całkowicie sam finansuje, płacąc jednocześnie alimenty, 6 dni w miesiącu, tydzień ferii zimowych, 8-9 dni w okresie Bożego Narodzenia, weekend majowy i dzień Wszystkich Świętych. Pozwany partycypuje w kosztach wyjazdów szkolnych córki, zapłacił na przykład za wycieczkę do B. 130 zł. Ostatnio kupił córce płyty i książki w Empiku. Jeżeli ma możliwości finansowe kupuje córce rzeczy zgodnie z jej życzeniem. Według pozwanego matka małaletniej ma dobrą sytuację finansową, córka była z nią bowiem na wakacjach w Chorwacji i wyjeżdża na wakacje zimowe na narty. Koszt utrzymania małaletniej ojciec ocenia na 500 – 600 zł miesięcznie, takie bowiem kwoty przeznaczają na utrzymanie dziecka, kiedy małaletnia przebywa przez miesiąc u niego. Na wyżywienie córki przeznaczają wówczas około 400 zł, na środki czystości - 150 zł, na ubrania dla córki - 50-60 zł.

(dowód: zeznania pozwanego k. 205v-206, zaświadczenie biura rachunkowego k. 48, zaświadczenie Powiatowego Urzędu Pracy w Z. k. 51, 52, wypis Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej k. 53, faktury, rachunki i przelewy k. 54-59, 64-66, k. 68, 79-102, 104, 109-116, 184, harmonogram wydatków w ramach dofinansowania działalności gospodarczej k.62-63, oświadczenie k. 67, zaświadczenie lekarskie k. 103, karta wypisowa k.105, orzeczenie lekarza orzecznika ZUS k.107, ugoda k. 182-183).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody przeprowadzone w sprawie. Podawane przez matkę powódki i pozwanego dane w szerokim zakresie znajdowały potwierdzenie w dokumentach przedłożonych do akt sprawy, których strony wzajemnie nie kwestionowały. Materiał dowodowy oceniono jako spójny, logiczny i wzajemnie się uzupełniający. Strony nie składały dalszych wniosków dowodowych, a przeprowadzone postępowanie Sąd uznał za wystarczające do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył co następuje.

Zgodnie, z treścią art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Ustalenie czy nastąpiła zmiana stosunków następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami istniejącymi poprzednio podczas ustalania wysokości poprzednich alimentów. Zakres świadczeń alimentacyjnych ustawodawca określił w art. 135 § 1 kro, uzależniając go od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć potrzeby, których zaspokojenie zapewni podmiotowi uprawnionemu do alimentów odpowiedni rozwój fizyczny i duchowy. Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można przy tym - co wskazano w orzecznictwie Sądu Najwyższego - odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te (usprawiedliwione potrzeby uprawnionego i możliwości majątkowe oraz zarobkowe zobowiązanego) w praktyce pozostają bowiem we wzajemnej zależności i obie te przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez sąd wysokości alimentów (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969 roku, III CRN 350/69, OSNPG 1970/2/15). Przy ocenie zakresu obowiązku alimentacyjnego należy brać pod uwagę także usprawiedliwione potrzeby własne zobowiązanego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 1975 roku, III CRN 330/75, LEX nr 7777).

Ostatnie rozstrzygnięcie w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego nastąpiło niespełna osiem lat temu. Upływ tego okresu warunkował istotną zmianą stosunków. Bezspornym jest bowiem fakt, iż wraz z naturalnym rozwojem dziecka wzrastają także jego potrzeby. Wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletniej jest również konsekwencją zmieniających się cen towarów i usług. Obecnie koszt utrzymania małoletniej wynosi około 1860 zł miesięcznie. Jednostkowe ujawnione koszty utrzymania dziecka nie są przy tym przejawem jego zbytku, a jedynie wynikają z usprawiedliwionych potrzeb. Nie było podstaw, aby odmówić małoletniej takich wydatków jak organizacja wypoczynku, czy korepetycje lub zajęcia taneczne rozwijające jej umiejętności i odpowiadające jej zainteresowaniom. Sąd nie kwestionuje kosztów utrzymania małoletniej wykazanych przez jej matkę, ojciec bowiem zaniżył te koszty, zważywszy, że samo wyżywienie pochłania 450 zł, uwzględniając także koszty odzieży, obuwia, środków czystości, przyborów szkolnych, korepetycji, zajęć tanecznych, lekarstw, okularów i kosztów mieszkaniowych przypadających na małoletnią, kwota 500 – 600 zł, jak utrzymywał pozwany, nie wystarcza na pokrycie wszystkich wydatków.

Sytuacja ekonomiczna rodziców jest zasadniczo niezmienna. Jakkolwiek matka małoletniej mieszka z konkubentem, który partycypuje w kosztach utrzymania domu, podkreślić należy, że nie ma on obowiązku łożenia na utrzymanie małoletniej powódki.

Zmianie uległa natomiast sytuacja majątkowa pozwanego, którego zarobki wzrosły, co jest konsekwencją podjętej działalności gospodarczej. Obecnie pozwany osiąga stałe dochody w wysokości 1600 zł średnio miesięcznie, gdy wcześniej z prac dorywczych uzyskiwał od 500 do 1000 zł, jak bowiem wskazał od 2010 roku do 2017 roku był zarejestrowany jako bezrobotny. Fakt, że pozwany wspiera finansowo chorą matkę, nie może rzutować na zasadność zgłoszonego powództwa. Uwzględniając całość bieżących kosztów utrzymania pozwanego, uznano, że jest on w stanie wesprzeć córkę dodatkowymi środkami pieniężnymi.

Mając powyższe na uwadze, roszczenie strony powodowej należy uznać za uzasadnione, choć nie w wysokości objętej żądaniem pozwu. Górny pułap świadczeń alimentacyjnych bowiem będą wyznaczały każdorazowo możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego i to nawet w sytuacji, gdyby nie zaspokajały one w pełni usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 1972 roku, III CRN 470/71, Gazeta (...) 1972, nr 9). Żądana kwota po 1200 zł przekracza obecne możliwości ekonomiczne pozwanego i stanowiłyby uszczerbek dla jego koniecznego utrzymania, zwłaszcza, że pozwany poza alimentami przyczynia się do utrzymania dziecka, kupując córce okazjonalnie odzież lub organizując pobyt u siebie, także w czasie wakacji.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji w oparciu o przepis art. 138 kro. Podwyższona kwota alimentów, jak również udział finansowy matki małoletniej, zdaniem Sądu, pozwoli zabezpieczyć aktualne potrzeby uprawnionej. Ponad zasądzoną kwotę Sąd powództwo oddalił jako nieuzasadnione.

O kosztach orzeczone w oparciu o przepis art. 102 kpc. Koszty zastępstwa adwokackiego zniesiono na zasadzie art. 100 kpc. Rygor natychmiastowej wykonalności nadano na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc. O odsetkach na wypadek opóźnienia orzeczone w myśl przepisu art. 481 § 1 i 2 kc.